

Ավետիք Իսահակյան

Լուսնյակ գիշերին քայլում եմ մենակ

Լուսնյակ գիշերին քայլում եմ մենակ,
Նիրհել եմ դաշտեր, լեռներ ու ծմակ:

Լճակներն անթարթ ու բաց աչքերով
Քնել եմ անդորր, անհույզ, անխռով:

Առանց դարմանի այրող ցավ ու վերք
Ճակատիս գրեց մի չարաղետ ձեռք:

Դառնությունները վրրաս ծանրացան,
Մնացին վրրաս, օրեցօր շատցան:

Լուսնյակ գիշերին շրշու եմ անքուն,
Ցավերըս անգութ սիրտս եմ կեղեքում:

1923

Վենետիկ